

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 18Csp/46/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119283566
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Menichová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2021:6119283566.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Helenou Menichovou v spore žalobcu: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., sídlo: Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, IČ: 64 948 242, konajúca na území SR prostredníctvom UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, sídlo: Šancová 1/A, Bratislava 813 33, IČO: 47 251 336, právne zastúpený: ALTER IURIS, s.r.o., sídlo: Tolstého 9, Bratislava 811 06, IČO: 36 708 771, proti žalovanému: A. N., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XXX/X, XXX XX V., o zaplatenie 9.560,98 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 9.412,03 Eur, úrok z omeškania v sadzbe 5 % ročne zo sumy 9.412,03 Eur od 2.3.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa žaloba zamietá.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 96 %.

IV. O výške náhrady trov konania rozhodne Okresný súd Martin samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca žiadal aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 9.560,98 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 9.412,03 Eur od 27.3.2018 do zaplatenia a náhradu trov konania. V žalobe uviedol, že dňa 23.5.2017 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. CF-0000052401-2017-ZIL3-SU, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 10.000,- Eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky a ďalšie prípadné poplatky vrátane úrokov z omeškania, pokiaľ na ne žalobcovi vznikne nárok. Žalovaný porušil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvných podmienok tým, že nezaplatil anuitné splátky aj napriek písomnej výzve žalobcu. Žalobca preto pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru ku dňu 26.3.2018. Žalobou si žalobca uplatnil nedoplatok z predčasne ukončenej zmluvy v celkovej výške 9.560,98 Eur, z tohto istina predstavuje sumu 9.412,03 Eur, vyčíslený zmluvný úrok v sume 144,86 Eur, vyčíslený úrok z omeškania v sume 1,77 eur a poplatky z omeškania v sume 2,32 Eur. Ďalej žalobca žiadal zákonný úrok z omeškania zo sumy istiny od 27.3.2018 do zaplatenia.

2. Okresný súd Banská Bystrica rozhodol platobným rozkazom, sp.zn. 32Up/556/2019 zo dňa 23.5.2019. Platobný rozkaz sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Žalobca podal návrh na pokračovanie v konaní. Platobný rozkaz bol v zmysle § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. zrušený.

3. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

4. Okresný súd Martin vo veci rozhodol rozsudkom, č.k. 18Csp/46/2019-99 zo dňa 21.11.2019 tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3.184,67 Eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 5,6 % ročne zo sumy 3.184,67 Eur od 25.12.2017 do 24.10.2019, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 12,93 Eur od 25.12.2017 do 24.1.2018, zo sumy 144,17 Eur od 25.1.2018 do 24.2.2018, z sumy 144,17 Eur od 25.2.2018 do 24.3.2018, 144,17 Eur od 25.3.2018 do 24.4.2018, zo sumy 144,17eur od 25.4.2018 do 24.5.2018, zo sumy 144,17 Eur od 25.5.2018 do 24.6.2018, zo sumy 144,17 Eur od 25.6.2018 do 24.7.2018, zo sumy 144,17 Eur od 25.7.2018 do 24.8.2018, zo sumy 144,17 Eur od 25.8.2018 do 24.9.2018, zo sumy 144,17 Eur od 25.9.2018 do 24.10.2018, zo sumy 144,17 Eur od 25.10.2018 do 24.11.2018, zo sumy 144,17 Eur od 25.11.2018 do 24.12.2018, zo sumy 144,17 Eur od 25.12.2018 do 24.1.2019, zo sumy 144,17 Eur od 25.1.2019 do 24.2.2019, zo sumy 144,17 Eur od 25.2.2019 do 24.3.2019, zo sumy 144,17 Eur od 25.3.2019 do 24.4.2019, zo sumy 144,17 eur od 25.4.2019 do 24.5.2019, zo sumy 144,17 Eur od 25.5.2019 do 24.6.2019, zo sumy 144,17 Eur od 25.6.2019 do 24.7.2019, zo sumy 144,17 Eur od 25.7.2019 do 24.8.2019, zo sumy 144,17 Eur od 25.8.2019 do 24.9.2019, zo sumy 144,17 Eur od 25.9.2019 do 24.10.2019, do troch dní od právoplatnosti rozsudku; vo zvyšku žalobu zamietol, žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 32 %.

5. Súd rozhodnutie odôvodnil na základe preukázanej skutočnosti, že medzi stranami sporu bola platne uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 10.000,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 85 mesačných anuitných splátkach, každá vo výške 144,17 Eur, s dohodnutým fixným zmluvným úrokom vo výške 5,6 % ročne; žalovaný nesplácal úver riadne a včas, dostal sa do omeškania. Súd mal preukázané, že žalovaný uhradil poslednú splátku dňa 25.12.2017 vo výške 131,24 Eur, teda nebola zaplatená v celej dohodnutej výške 144,17 Eur.

6. Súd uviedol, že ust. § 53 ods. 9 OZ sleduje cieľ zamedziť zosplatneniu úveru, ak neplnenie povinnosti zo strany spotrebiteľa bude iba krátkodobé, nepresahujúce dobu troch mesiacov.

7. Súd s ohľadom na skutočnosť, že nemal preukázané naplnenie zákonných predpokladov ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, a to dodržanie lehoty, uplynutie 3 mesiacov od omeškania so zaplacením splátky, vyhodnotil, že nemohlo dôjsť k platnému zosplatneniu dlhu listom zo dňa 26.3.2018. Pokiaľ išlo o vyhodnotenie, s ktorou splátkou bol žalovaný v omeškaní, súd vychádzal z Upomienky č. 2 - výzva na úhradu záväzku zo dňa 2.2.2018 (č.l. 21), kde žalobca oznámil žalovanému, že ku dňu 2.2.2018 je v omeškaní so sumou 159,74 Eur, z toho suma 99,42 Eur je omeškaná splátka istiny, suma 57,68 Eur sú omeškané úroky, úroky z omeškania 1,48 eur, omeškané poplatky 1,16 Eur. Vychádzajúc z dohody zo zmluvy o úvere (č.l. 11/rub), kde sa strany zmluvy dohodli na splácaní úveru v mesačných splátkach, spolu 85, pričom prvá splátka zahŕňa iba úroky vo výške 47,56 Eur a výška splátky anuitnej bola dohodnutá 144,17 Eur, platobný deň 25. deň v mesiaci, prvý platobný deň bol dohodnutý na 23.6.2017, potom mal súd nesporné, že pri omeškaní sa s úhradou splátky istiny 99,42 Eur a omeškaných úrokov 57,68 Eur spolu predstavuje omeškanie so sumou 157,10 eur. Pri dohodnutej anuitnej splátke vo výške 144,17 Eur mesačne, keď anuitná splátka zahŕňa dve zložky, a to splátku istiny a splátku úrokov, potom pri omeškaní so splátkou istiny a splátkami úrokov vo výške 157,10 Eur mal súd preukázané, že žalovaný bol v omeškaní s celou splátkou splatnou 25.1.2018 vo výške 144,17 Eur a čiastočne bol v omeškaní s anuitnou splátkou splatnou 25.12.2017 v rozsahu 12,93 Eur. Preto zaviazal žalovaného na zaplatenie dlhu v rozsahu dlžných splátok ku dňu rozhodovania súdu, zmluvného úroku a úroku z omeškania z nezaplatených splátok v lehote ich splatnosti.

8. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil a žalobe vyhovel.

9. Žalobca namietal, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na nesprávnom právnom posúdení veci. Z ust. § 53 ods. 9 OZ totiž nevyplýva, že by upozornenie spotrebiteľa v lehote kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zosplatnenie úveru muselo byť urobené až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplacením splátky. Pre využitie oprávnenia v zmysle ust. § 565 OZ, ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ustanovuje 2 kumulatívne podmienky, a to: 1. uplynutie troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky a 2. upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva v zmysle ust. § 565 OZ. Pred uplatnením práva v zmysle ust. § 565 OZ je potrebné, aby bol žalovaný upozornený, že v prípade, ak svoj dlh nesplní, žalobca využije svoje oprávnenie v zmysle ust. § 565 OZ, pričom toto upozornenie muselo byť urobené minimálne 15 dní pred tým, ako žalobca toto

oprávnenie využil. Avšak ust. § 53 ods. 9 OZ s touto výzvou nespája uplynutie minimálne troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Výzvu žalovanému s upozornením na uplatnenie práva v zmysle ust. § 565 OZ bolo možné vykonať aj pred uplynutím troch mesiacov od omeškania žalovaného so zaplatením splátky. V kontexte súdnej veci je zrejmé, že žalobca upomienkou č. 2 zo dňa 02.02.2018 vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy spolu s upozornením, že v prípade jej nezaplatenia využije svoje oprávnenie predčasne poskytnutý úver zosplatiť a až listom - oznámenie o predčasnej splatnosti úveru a výzva na úhradu celého zostatku úveru - posledný pokus o zmier zo dňa 26.03.2018, využil svoje oprávnenie vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. Decembrová splátka v roku 2017 bola splatná dňa 25.12.2017, t. j. k využitiu oprávnenia v zmysle ust. § 565 OZ došlo až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, pričom bola súčasne splnená podmienka upozornenia na využitie tohto práva aspoň 15 dní pred jeho uplatnením. Na základe uvedeného je zrejmé, že boli splnené podmienky pre využitie oprávnenia v zmysle ust. § 565 OZ a žalobca bol oprávnený požadovať od žalovaného zaplatenie celého nesplateného dlhu. Žalobca mal tak za to, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zároveň má nárok na zaplatenie sumy tak, ako bola uplatnená žalobou. Z uvedeného vyplýva, že celý výrok napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je nesprávny, a to aj pokiaľ ide o nárok na náhradu trov konania, nakoľko tieto sa odvíjajú od procesného úspechu strany v spore.

10. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

11. Krajský súd v Žiline rozsudok Okresného súdu Martin, č.k. 18Csp/46/2019-99 zo dňa 21. novembra 2019, zrušil a vec vrátil OS Martin na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že veriteľ (dodávateľ podľa ust. § 52 ods. 3 OZ), môže nepochybne uplatniť právo podľa ust. § 565 OZ za nasledovných podmienok: (i) že to bolo so spotrebiteľom dohodnuté (v danom prípade nepochybne dojednané v ust. čl. 10 ods. 1 a 2 písm. b) Obchodných podmienok na poskytovanie úverov fyzickým osobám - nepodnikateľom účinných od 01.04.2015 ako súčasť predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere), (ii) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, teda spotrebiteľ sa v čase uplatnenia tohto práva musí nachádzať v omeškaní so zaplatením splátky viac ako tri mesiace a (iii) ak dodávateľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Pokiaľ ide o splnenie podmienok podľa bodov (i) a (ii), súd prvej inštancie dotknutú právnu normu (§ 53 ods. 9 OZ) vyložil správne. Nemožno sa však stotožniť s výkladom súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o naplnenie podmienky pod bodom (iii). Občiansky zákonník v ust. § 53 ods. 9 výslovne neustanovuje skutočnosť, ktorá je určujúca pre začatie plynutia 15-dňovej lehoty, po ktorej uplynutí je oprávnený dodávateľ vykonať právo podľa ust. § 565 OZ. Vezmúc do úvahy celé znenie ust. § 53 ods. 9 OZ, v zmysle ktorého dodávateľ môže uplatniť právo podľa ust. § 565 OZ po uplynutí troch mesiacov od omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky, teda po uplynutí tejto doby môže dodávateľ toto právo vykonať za podmienky, že spotrebiteľa vopred, nie v lehote kratšej ako 15 dní, na uplatnenie tohto práva upozornil, nemožno dospieť k záveru, prezentovanému prvoinštančným súdom, že dodávateľ môže uplatniť právo podľa ust. § 565 OZ až po uplynutí doby troch mesiacov + 15 dní od omeškania spotrebiteľa so zaplatením splátky. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ totiž nestanovuje, že veriteľ je povinný vyzvať spotrebiteľa až v čase, keď omeškanie spotrebiteľa trvá viac ako tri mesiace, ale stanovuje, že veriteľ pred uplatnením práva (toto právo môže uplatniť v čase, keď omeškanie spotrebiteľa trvá viac ako tri mesiace) zároveň spotrebiteľa nie v lehote kratšej ako 15 dní upozornil na uplatnenie tohto práva. Inak povedané, veriteľ má povinnosť spotrebiteľa upozorniť na to, že ak bude trvať omeškanie spotrebiteľa s plnením konkrétnej splátky viac ako tri mesiace, uplatní si voči spotrebiteľovi právo podľa ust. § 565 OZ. Dodávateľ tak môže spotrebiteľa upozorniť na uplatnenie práva podľa ust. § 565 OZ najskôr v čase, keď sa dostane spotrebiteľ do omeškania s plnením jednotlivjej splátky a najneskôr v čase 15 dní pred tým, ako sa bude spotrebiteľ nachádzať s plnením tejto jednotlivjej splátky viac ako tri mesiace.

12. Vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že ku dňu 26.03.2019 (deň datovania oznámenia o predčasnej splatnosti úveru), tj. ku dňu „predčasného zosplatenia“ predmetného spotrebiteľského úveru, bol žalovaný v omeškaní s plnením časti splátky splatnej dňa 25.12.2017 viac ako tri mesiace a súčasne bol pred týmto dňom, v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva podľa ust. § 565 OZ (požadovať predčasné splatenie úveru s príslušenstvom) žalobcom upozornený (listom zo dňa 02.02.2018). Odvolací súd tak dospel k záveru, že v danom prípade žalobca ako veriteľ (dodávateľ) oprávnene v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ uplatnil svoje právo podľa ust. § 565 OZ. Opačný záver súdu prvej inštancie teda nie je správny.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal proti žalovanému uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 9.560,98 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.412,03 Eur od 27.3.2018 do zaplatenia. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na zaplatenie sumy 9.560,98 Eur, tento žalobca vymedzil ako zodpovedajúci:

a) peňažnej povinnosti žalovaného ako dlžníka vrátiť žalobcovi ako veriteľovi spotrebiteľským úverom poskytnuté peňažné prostriedky v sume 9.412,03 Eur (neuhradená „zosplatnená“ istina spotrebiteľského úveru);

b) peňažnej povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi dohodnutý (riadny) úrok v (ku dňu 1.3.2019) v kapitalizovanej sume 144,86 Eur (zo žaloby však nie je možné vyvodiť, za aké konkrétne obdobie si žalobca tento nárok uplatňoval; len na margo odvolací súd poukazuje na to, že v oznámení o predčasnej splatnosti úveru zo dňa 26.3.2018 žalobca dlžný úrok vyčíslil v sume 142,95 Eur);

c) peňažnej povinnosti žalovaného zaplatiť mu úroky z omeškania v (ku dňu 1.3.2019) v kapitalizovanej sume 1,77 Eur a

d) peňažnej povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi poplatky za poistenie vo výške 2,32 Eur. Súčasne si žalobca proti žalovanému žalobou uplatnil nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.412,03 Eur (neuhradená „zosplatnená“ istina spotrebiteľského úveru) odo dňa 27.03.2018 (deň nasledujúci po dni datovania oznámenia o predčasnej splatnosti úveru) do zaplatenia.

14. Vychádzajúc z porovnania nárokov uplatnených žalobou a ich rozsahu a na druhej strane plnenia a jeho rozsahu priznaného žalobcovi konajúcim súdom odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie priznal žalobcovi plnenie (nároky), ktoré si žalobca žalobou neuplatnil.

15. V prvom rade, pokiaľ konajúci súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie sumy 3.184,67 Eur, zodpovedajúcej dlžným splátkam ku dňu jeho rozhodovania, tj. ku dňu 21.11.2019, odvolací súd upriamuje pozornosť na to, že žalobca sa žalobou proti žalovanému nedomáhal zaplatenia akéhokoľvek (zmluvného) úroku, ktorý by mal prirásť k jeho pohľadávke po dni 1.3.2019. Žalobca si totižto žalobou uplatňoval právo na zaplatenie (zmluvného) úroku vyčísleného ku dňu 1.3.2019 v sume 244,86 Eur, pričom je však zrejmé, že k prirasteniu tohto úroku malo dôjsť podstatne skôr. Súd prvej inštancie si však mal uvedomiť, že v dlžných anuitných splátkach mesačne v sume 144,17 Eur bola zahrnutá splátka nielen istiny úveru (t.j. časti záväzku žalovaného vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky), ale aj splátka (zmluvného) úroku. Právo na zaplatenie dlžných splátok poplatku za poskytnutie úveru si žalobca žalobou vôbec neuplatnil (žalobca si uplatňoval právo na zaplatenie poplatku za poistenie). Prvoinštančný súd tak neuviedol a zároveň nie je to ani možné na podklade podaní žalobcu a ním produkovaných listinných dôkazov zistiť, aká časť zo sumy 3.184,67 Eur, tj. dlžných splátok splatných ku dňu vyhlásenia napadnutého rozsudku, by mala zodpovedať žalobcom uplatnenému nároku na zaplatenie istiny úveru a na zaplatenie (zmluvného) úroku kapitalizovaného ku konkrétnemu dňu predchádzajúcemu dňu 1.3.2019 a aká časť zodpovedala (zmluvnému) úroku, ktorý mal prirásť po dni 1.3.2019.

16. Súčasne okresný súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 5,6 % ročne zo sumy 3.184,67 Eur [ktorá, ako už bolo uvedené, mimochodom zahŕňala aj kapitalizovaný (zmluvný) úrok] od 25.12.2017 do 24.10.2019. Súd prvej inštancie tak zjavne priznal žalobcovi opäť nárok na zaplatenie (zmluvného) úroku v neuplatnenom rozsahu (tj. za obdobie prekračujúce dobu, za ktorú úrok prirástol do uplatnenej sumy 144,86 Eur) a navyše aj duplicitne (v kontexte priznaného nároku na zaplatenie sumy 3.184,67 Eur).

17. Napokon súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania zo súm jednotlivých splátok, s ktorými sa mal dostať žalovaný do omeškania, a to počnúc dňom omeškania s plnením časti splátky v sume 12,93 Eur, tj. dňom 25.12.2017. Pritom žalobca si žalobou uplatňoval nárok na zaplatenie úrokov z omeškania v kapitalizovanej sume 1,77 Eur (vyčíslenej zrejme ku dňu predčasného zosplatnenia úveru, tj. ku dňu 26.3.2018, čo však explicitne zo žaloby nevyplýva) a súčasne za obdobie od 27.3.2018, avšak len z dlžnej istiny úveru (9.412,03 Eur).

18. Je tak zjavné, že súd prvej inštancie prekročil žalobou vymedzený predmet konania a čiastočne priznal žalobcovi plnenie, ktoré si žalobou neuplatnil. Rozsah tohto prekročenia však nebolo možné, vzhľadom k nedostatočnému skutkovému vymedzeniu žalovaných nárokov na zaplatenie sumy 144,86 Eur (kapitalizovaný riadny úrok) a zaplatenie sumy 1,77 Eur (kapitalizovaný úrok z omeškania), zo strany odvolacieho súdu posúdiť. V tomto kontexte dáva odvolací súd do pozornosti tak žalobcovi, ako aj súdu

prvej inštancie, že žalobca je podľa ust. § 132 ods. 1 CSP povinný pravdivo a úplne opísať rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje žalovaný nárok, pričom však podľa ust. § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

19. Odvolací súd tak musí konštatovať, že v posudzovanom prípade došlo k vade týkajúcej sa (vecnej) procesnej podmienky (a to nedostatku žaloby, ktorou by si žalobca uplatňoval proti žalovanému aj nároky, ktoré mu boli napadnutým rozsudkom priznané), vyplývajúcej z ust. § 156 v spojení s ust. § 216 ods. 1 CSP, na ktorú musel odvolací súd v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP prihliadať ex officio.

20. V nadväznosti na uvedené odvolací súd podľa ust. § 389 ods. 1 písm. a) v spojení s písm. c) CSP napadnutý rozsudok v celom jeho rozsahu zrušil a vec vrátil podľa ust. § 391 ods. 1 CSP súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keďže neboli čiastočne splnené procesné podmienky (týka sa napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie priznal žalobcovi nároky žalobou neuplatnené) a keďže súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy (nevyzval žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení podľa ust. § 150 ods. 2 CSP, resp. postupom podľa ust. § 129 CSP) a nebolo účelné odstrániť tieto nedostatky odvolacím súdom.

21. V ďalšom konaní súd prvej inštancie vyzve žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení ohľadom vymedzenia žalovaných nárokov na zaplatenie kapitalizovaných dlžných (riadnych) úrokov v sume 144,86 eur a na zaplatenie kapitalizovaných dlžných úrokov z omeškania v sume 1,77 Eur, a to či už postupom podľa ust. § 129 CSP, alebo podľa ust. § 150 ods. 2 CSP, aby tak bolo zrejmé, vychádzajúc z akej sumy úverovej istiny, s akou úrokovou sadzbou a za aké obdobie je nárok na zaplatenie kapitalizovaného dlžného (riadneho) úroku uplatnený a súčasne vychádzajúc z akej sumy (akým konkrétnym nárokom a v akej výške, s ktorých uspokojením sa dostal žalovaný do omeškania, táto suma zodpovedá), s akou úrokovou sadzbou a za aké obdobie je nárok na zaplatenie kapitalizovaných dlžných úrokov z omeškania uplatnený. V nadväznosti na to prvoinštančný súd skutkové tvrdenia žalobcu dôsledne verifikuje vo vykonaných dôkazoch a na podklade takto zisteného skutkového stavu súdenu vec opätovne právne posúdi a následne rozhodne o všetkých žalobcom uplatnených nárokoch, ktoré v peňažnom vyjadrení tvoria sumu 9.412,03 eur, ako aj o nároku na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.412,03 eur od 27.03.2018 do zaplatenia.

22. Zároveň je súd prvej inštancie viazaný vyššie vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu, pokiaľ ide o „predčasnú“ splatnosť predmetného spotrebiteľského úveru (§ 391 ods. 2 CSP).

23. V nadväznosti na rozhodnutie vo veci samej súd prvej inštancie opätovne rozhodne aj o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania a tiež o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

24. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

25. Okresný súd Martin vo veci rozhodol dňa 1.4.2021 v neprítomnosti strán sporu a PZ žalobcu. PZ žalobcu ospravedlnil svoju neúčast' a neúčast' žalobcu na pojednávaní podaním zo dňa 23.2.2021 z dôvodu hospodárnosti konania a súhlasil s pojednávaním bez ich prítomnosti. Žalovanému bolo predvolanie na pojednávanie doručované zákonným spôsobom, na adresu aktuálnu podľa registra obyvateľov (§ 106 ods. 1 písm. a/ CSP), zásielka sa vrátila súdu späť dňa 24.2.2021 (č.l. 153/rub). Súd v súlade s § 111 ods. 3 CSP považoval dňom vrátenia nedoručenej zásielky (predvolanie na pojednávanie) za doručené.

26. Súd vykonal dokazovanie listinami doloženými do spisu a zistil:

27. Dňa 23.05.2017 žalobca uzatvoril so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. CF-0000052401-2017-ZIL3-SU (č.l. 11-13). Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 10.000,00 eur, s mesačnými anuitnými splátkami vo výške 144,17 eur so splatnosťou vždy k 25. dňu v mesiaci, kde za prvý platobný deň sa považuje deň 23.06.2017 so splátkou úrokovou vo výške 47,56 eur, s počtom mesačných splátok 85, s konečnou splatnosťou úveru dňa 25.06.2024, s úrokovou sadzbou vo výške 5,6 % ročne, s RPMN 6,00 % a s priemernou hodnotou RPMN 9,68 %. Výška dohodnutej odplaty bola dohodnutá vo výške 6,09 %, čo predstavuje sumu vo výške 2.214,22 eur. Celkovo sa žalovaný

zaviazal zaplatiť sumu 12.214,22 eur. Zmluvné strany sa v čl. X. bod 3 dohodli, že vzájomné práva a povinnosti strán sa riadia zmluvou, Obchodnými podmienkami (č.l. 14-20) a Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Žalovaný nesplácal úver riadne a včas. Výzvou zo dňa 2.2.2018 (č.l. 21) žalobca žalovaného upozornil na omeškanú čiastku v sume 159,74 Eur, ktorá predstavuje omeškané splátky v sume 99,42 Eur, omeškané úroky v sume 57,68 Eur, úroky z omeškania vo výške 1,48 Eur a omeškané poplatky v sume 1,16 Eur. Žalovaného vyzval na zaplatenie dlžnej sumy a upozornil ho, že v prípade nezaplatenia úver zosplatní. Listom zo dňa 26.3.2018 (č.l. 23) žalovanému oznámil, že úver ku dňu 26.3.2018 zosplatnil a žiadal zaplatenie dlhu v lehote do 3 dní od doručenia. V prípade nezaplatenia žalovanej oznámil, že bude dlh vymáhať. Dlh vyčíslil na sumu istiny vo výške 9.412,03 Eur, riadne úroky vo výške 142,95 Eur, úroky z omeškania vo výške 3,79 Eur a poplatky za vedenie účtu vo výške 2,32 Eur. Z výpisu z knihy účtov k účtu žalovanej (č.l. 26) súd zistil, že ku dňu 01.03.2019 žalovaný dlhoval žalobcovi istinu vo výške 9.412,03 Eur, riadny úrok vo výške 144,86 Eur, úrok z omeškania vo výške 1,77 Eur a poplatky za poistenie v sume 2,32 Eur. Z výpisu z úverového účtu žalovanej (č.l. 30) súd ďalej zistil, že z poskytnutého úveru žalovaný zaplatil istinu v sume 587,97 Eur, úroky v sume 307,85 Eur, úroky z omeškania v sume 0,69 Eur a poplatky v sume 3,48 Eur. Výzvou zo dňa 25.3.2019 (č.l. 28) bol žalovaný znovu upozornený na dlh v celkovej sume 9.560,98 eur, ktorý doposiaľ nezaplatil a vyzvaný na jeho zaplatenie. Dlh predstavoval nezaplatenú istinu úveru vo výške 9.412,03 Eur, dlžný riadny úrok vo výške 144,86 Eur, dlžný úrok z omeškania vo výške 1,77 Eur a poplatky za poistenie vo výške 2,32 Eur.

28. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

29. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, písm. b), veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, písm. d), zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

30. Podľa § 9 ods. 1 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

31. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

32. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

33. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

34. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

35. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

36. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

37. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

38. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

39- Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je povinný podľa tohto zákona platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

40. Podľa ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

41. Súd mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný podpísal predmetnú zmluvu ako fyzická osoba, s uvedením trvalého pobytu, rodného čísla, čísla občianskeho preukazu, t. j. ako spotrebiteľ v zmysle ust. § 52 ods. 4 OZ a právny predchodca žalobcu ako dodávateľ v zmysle ust. § 52 ods. 3 OZ. Na základe uvedeného súd na predmetnú zmluvu aplikoval ust. Zákona č. 129/2010 Z.z. a ustanovenia OZ o spotrebiteľských zmluvách. Súd mal preukázané, postupom podľa § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 10.000,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 85 pravidelných mesačných anuitných splátkach po 144,17 Eur, s dohodnutým fixným zmluvným úrokom vo výške 5,6 % ročne. Žalovaný nesplácal úver riadne a včas a so splácaním úveru sa dostal do omeškania. Poslednú splátku na úver žalovaný uhradil dňa 25.12.2017 v sume 131,24 Eur, vznikol nedoplatok v sume 12,93 Eur. Od januára 2018 žalovaný úver nesplácal vôbec.

Pri vyhodnotení, či došlo k platnému zosplateniu úveru a naplnenia zákonných predpokladov § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, súd vychádzal z právneho názoru odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), že ku dňu 26.3.2019 (deň datovania oznámenia o predčasnej splatnosti úveru), t. j. ku dňu „predčasného zosplatenia“ predmetného spotrebiteľského úveru bol žalovaný v omeškaní s plnením časti splátky splatnej dňa 25.12.2017, ktorú splátku žalovaný nezaplatil v plnej výške, len v rozsahu 131,24 Eur a vznikol nedoplatok na tejto splátke vo výške 12,93 Eur.

42. Súd, s ohľadom na prijatý právny záver, zaviazal žalovaného na zaplatenie nedoplatku z predčasne ukončenej zmluvy, sumy 9.412,03 Eur. Žalovaný ako dlžník sa podľa zmluvy zaviazal poskytnutý úver v rozsahu 10.000,- Eur splácať v 85 mesačných splátkach, každú vo výške 144,17 Eur, pričom celková čiastka, ktorú podľa zmluvy mal dlžník povinnosť zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom, je suma 12.214,22 Eur. Podľa žaloby, nesplatená časť k dátumu 1.3.2019 predstavuje sumu 9.412,03 Eur, preto žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi v uvedenom rozsahu nesplatenú časť istiny ako zmluvného nároku z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

43. Súd, vychádzajúc z právneho názoru odvolacieho súdu (viď ods. 18, 21), nárok na zaplatenie sumy 144,86 eur, žalobcom označený ako dlžný riadny úrok, sumy 1,77 eur ako dlžný úrok z omeškania a poplatky za poistenie vo výške 22,32 eur, zamietol. Žalobca ani na výzvu súdu zo dňa 19.02.2021 (č. I. 153 spisu), aby žalobca doplnil žalobu postupom podľa § 150 ods. 2 Civilného sporového poriadku v zmysle odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 6CoCsp/22/2020 zo dňa 30.10.2020 v ods. 28, žalobu nad rámec skutočností, ktoré uviedol aj v žalobe, nedoplnil podaním zo dňa 23.02.2021 „Odpoveď na výzvu súdu“. V tomto podaní uviedol, že: „...svoj nárok riadne vyšpecifikoval v podanej žalobe, kde žalobca vyhotovil vyčíslenie pohľadávky, v ktorom žalovanému vyčísliť svoj finančný nárok a vykonal rozpis jednotlivých položiek. Celkový nedoplatok z predčasne ukončenej zmluvy ku dňu 01.03.2019 predstavuje sumu vo výške 9 560,98 eur, z toho istina je vo výške 9,412,03 Eur, dlžný úrok vo výške 144,86 Eur, dlžný úrok z omeškania vo výške 1,77 Eur a poplatky za poistenie vo výške 2,32 Eur.“

44. V zmysle právneho názoru odvolacieho súdu, súd takto špecifikovaný nárok vyhodnotil ako nepreskúmateľný, nakoľko nebolo pre súd zrejmé, vychádzajúc z akej sumy úverovej istiny, s akou úrokovou sadzbou a za aké obdobie je nárok na zaplatenie kapitalizovaného dlžného (riadneho) úroku uplatnený a súčasne vychádzajúc z akej sumy (akým konkrétnym nárokom a v akej výške, s ktorých uspokojením sa dostal žalovaný do omeškania, táto suma zodpovedá), s akou úrokovou sadzbou a za aké obdobie je nárok na zaplatenie kapitalizovaných dlžných úrokov z omeškania uplatnený. Lebo, v návaznosti na takto poskytnuté skutkové tvrdenia žalobcom nebolo možné tieto skutkové tvrdenia žalobcu dôsledne verifikovať vo vykonaných dôkazoch, preto tieto nároky ako nepreskúmateľné, a teda žalobcom nepreukázané, súd zamietol.

45. Súd uvádza, že pre určenie úroku z omeškania je podstatné, aby súd poznal sumu istiny, z ktorej sa vypočítava riadny úrok, prípadne úrok z omeškania, sadzba úroku z omeškania a rovnako doba, za ktorú sa príslušný úrok uplatňuje. Na základe skutočností, ktoré uviedol žalobca v žalobe a v podaní ako odpoveď na výzvu súdu listom zo dňa 23.02.2021 (č. I. 156 spisu), nebolo možné vykonať verifikovanie vo vykonaných dôkazoch, ktoré žalobca k žalobe pripojil a teda rozhodnúť, či uplatnený nárok na kapitalizovaný riadny úrok uplatnený vo výške 144,86 Eur a na zaplatenie kapitalizovaných úrokov z omeškania v sume 1,77 Eur vznikol žalobcovi skutočne nárok. Rovnako nebolo možné verifikovať uplatnené poplatky za poistenie vo výške 2,32 eur - za aké prípadne poistenie; súd uvádza, že v čl. IX Poistenie schopnosti splácať úver sa uvádza, že sa nedojednávajú a iné poistenie preukázané nebolo. Aj odvolací súd v ods. 25 svojho zrušujúceho rozhodnutia uviedol, že žalobca je podľa § 132 ods. 1 CSP povinný pravdivo a úplne opísať rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje žalovaný nárok, pričom podľa § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť v odkazoch na označené dôkazy.

46. Súd zamietol aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania za obdobie od 27.03.2018 do 01.03.2019 a priznal nárok na zaplatenie úroku z omeškania až od 02.03.2019 do zaplatenia z nezaplatenej sumy 9 412,03 Eur. Ako súd uviedol vyššie, nemal preukázané, z akej úverovej istiny, akou úrokovou sadzbou a za aké obdobie bol nárok na zaplatenie kapitalizovaného úroku z omeškania uplatnený - vychádzajúc aj z vyjadrenia žalovaného zo dňa 23.02.2021 (na č. I. 156 spisu) kde uviedol, že nedoplatok z predčasne ukončenej zmluvy ku dňu 01.03.2019 predstavuje sumu 9 560,98 Eur, z toho k 01.03.2019 dlžný úrok z omeškania vo výške 1,77 Eur, nemohol súd ku dátumu 01.03.2019 priznať nárok na zaplatenie úroku z omeškania, keďže žalobca nepreukázal a to ani na základe výzvy súdu, z akej konkrétnej sumy úverovej istiny, s akou úrokovou sadzbou a za aké obdobie je nárok na zaplatenie kapitalizovaného úroku z omeškania v sume 1,77 eur uplatnený, z ktorého dôvodu potom nebolo možné súdu preskúmať dôvodnosť uplatneného úroku z omeškania zo sumy 9.412,03 Eur za dobu od 29.03.2018 do 01.03.2019, keď žalobca uviedol, že úrok z omeškania vo výške 1,77 Eur bol vyčíslený aj za uplatnené obdobie podľa žaloby, teda od 27.3.2018 k dátumu 01.03.2019. Preto súd nárok na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 9.412,03 Eur za obdobie od 27.03.2018 do 01.03.2019 zamietol, lebo nebolo preukázané, či skutočne z tejto sumy za uvedené obdobie bol žalovaný v omeškaní a priznal úrok z omeškania až za obdobie od 02.03.2019 do zaplatenia, za ktoré žalobca už neuplatnil kapitalizovaný úrok z omeškania.

47. O trovách konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu, v zmysle § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca mal úspech v rozsahu 98 %, neúspech v rozsahu 2 %, pomer úspechu je teda 96:2, čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 96 %.

48. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.